

Sygnatura akt II K 461/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Sylwia Poradzisz

Protokolant: Ewa Kasperska

przy udziale Zuzanny Waneckiej-Kalisz Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu

po rozpoznaniu w dniach 24 września 2014r., 3 listopada 2014r. i 4 marca 2015 roku

sprawy

1. P. B.

syna J. i C. z domu K.

urodzonego (...) w W.

2. M. A.

syna T. i M. z domu M.

rodzonego 28 grudnia 1969 roku we W.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 24 października 2013r. w J. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu wbrew przepisom ustawy uprawiali 80 sztuk konopi innych niż włókniste, które mogły dostarczyć znaczną ilość ziela konopi innych niż włókniste przy czym P. B. zarzucanego czynu dokonał będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 19.12.2006r. o sygn. (...), zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28.03.2007r. o sygn. (...) za czyn z art. 53 ust 2 i art. 63 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 112 kk w zw. z art.12 kk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 29.06.2006r. do 30.07.2009r.

tj. M. A. o czyn z art. 63 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, a P. B. o czyn z art. 63 ust 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

nadto **P. B.** o to, że:

II. w dniu 24 października 2013r. w J., woj. (...) posiadał przyrządy w postaci transformatorów, świetlówek, wentylatorów, siatek, plastikowych pojemników, doniczek i wkładów do doniczek, rurek plastikowych, filtrów powietrza, wagi elektronicznej, woreczków foliowych, żarówek i innych, które były przeznaczone do wytwarzania środków odurzających przy czym zarzucanego czynu dokonał w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt I

tj. o czyn z art. 54 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 §1 kk

nadto **M. A.** o to, że:

III. w dniu 24 października 2013r. we W. posiadał przyrządy w postaci transformatorów, świetlówek, wentylatorów i innych, które były przeznaczone do wytwarzania środków odurzających

tj. o czyn z art. 54 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 63 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. P. B. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, przyjmując w jego opisie, że posiadał on 10 transformatorów, 12 żarówek o mocy 600 Wat, jedną podwójną świetlówkę o mocy 600 Wat, 2 wentylatory, rolkę siatki z tworzywa sztucznego, 50 doniczek, plastikowy pojemnik z cieczą o pojemności 5 l z napisem R., 2 plastikowe pojemniki o pojemności 5 litrów z cieczą z napisem A. V., karton z 64 szt. doniczek, wkłady do doniczek, 2 plastikowe rurki, filtr powietrza, tj. występku z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 54 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. M. A. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

IV. M. A. uznaje za winnego tego, że w dniu 24 października 2013r. we W. posiadał przyrządy w postaci 49 filtrów M., jednego filtra bez oznaczeń, 2 wentylatorów kanałowych marki S., 12 transformatorów elektrycznych, 7 obudów do lamp, 20 żarówek o mocy 600 Wat, 20 szklanych kloszy, elektrycznego rozdrabniacza, wagi elektronicznej, woreczków foliowych i kartonu doniczek plastikowych, które były przeznaczone do wytwarzania środków odurzających, tj. występku z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 kk i 86§1 kk łączy oskarżonemu P. B. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 85 kk i 86§1 kk łączy oskarżonemu M. A. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt III i IV dyspozycji wyroku i orzeka karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. A. kary pozbawienia wolności na okres próby 5 (pięciu) lat;

VIII. na podstawie art. 63§1 kk zalicza na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności okres ich zatrzymania w dniach 24 i 25 października 2013 roku;

IX. zasądza od oskarżonych w częściach równych na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione w sprawie w kwocie 180 złotych i wymierza im opłaty po 300 złotych;

Sygnatura akt II K 461/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Oskarżony P. B. w okresie od 2006r. do 2010r. odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym we W., gdzie poznał W. M.. Wspólnie z nim oskarżony uzgodnił, że opuszczeniu zakładu karnego P. B. będzie uprawiał marihuanę. Po wyjściu na wolność W. M. przekazał oskarżonemu kwotę 20.000 zł na zakup materiałów budowlanych oraz sprzętu

niezbędnego do uprawy marihuany. W związku z nieporozumieniem P. B. zrezygnował z dalszej współpracy z W. M. i postanowił założyć uprawę marihuany wspólnie z M. A..

W tym celu oskarżony P. B. zakupił lokal w J. przy ul. (...), wyremontował go i w jednym z pomieszczeń zamontował specjalne instalacje wentylacyjne i oświetleniowe, po czym zakupił nasiona konopi indyjskich.

W dniu 24 października 2013r. w przygotowanym pomieszczeniu oskarżony P. B. wraz z M. A. uprawiali 80 sztuk konopi innych niż włókniste, które mogły dostarczyć znaczną ilość ziela konopi.

Nadto oskarżony P. B. posiadał przyrządy w postaci 10 transformatorów, 12 żarówek o mocy 600 Wat, jedną podwójną świetlówkę o mocy 600 Wat, 2 wentylatory, rolkę siatki z tworzywa sztucznego, 50 doniczek, plastikowy pojemnik z cieczą o pojemności 5 l z napisem R., 2 plastikowe pojemniki o pojemności 5 litrów z cieczą z napisem A. V., karton z 64 szt. doniczek, wkłady do doniczek, 2 plastikowe rurki, filtr powietrza, które przeznaczone były do wytwarzania środków odurzających.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. B. – k. 54-57, 69-70, 150, 207-208

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. A. – k. 61-63, 66-67, 174, 208-209

zeznania świadków:

- W. M. – k. 120-121, 233-234

- W. S. – k. 98, 220

Protokół oględzin miejsca – k. 5-20

Protokół przeszukania – k. 41-43

Protokół zatrzymania rzeczy – k. 92-94

Dokumentacja fotograficzna- k. 99-102

Opinia z przeprowadzonych badań z zakresu chemii – k. 146-147

Oskarżony P. B. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym.

Oskarżony był uprzednio karany wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 19 grudnia 2006r., sygn. akt (...) za czyny z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28.03.2007r., sygn. akt (...), na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29.09.2006r. do 30.07.2009r.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. B. – k. 54-57, 69-70, 150, 207-208

Dane o karalności – k. 85

Odpis wyroku (...) – k. 143-144

Odpis wyroku (...) k. 145

Sąd nadto zważył:

Dowody zgromadzone w sprawie dały podstawę do uznania winy i sprawstwa oskarżonego P. B. w zakresie zarzucanych mu czynów.

Rozstrzygnięcie w tym zakresie Sąd oparł o dowody w postaci wyjaśnień oskarżonego P. B., a także uzupełniająco o zeznania świadków W. M. i W. S. oraz o dowody w postaci przeszukania pomieszczeń w J. oraz ich oględzin, w trakcie których ujawniono nielegalną uprawę konopi indyjskich oraz urządzenia, które przeznaczone były do wytwarzania środków odurzających, a także dowód w postaci opinii z przeprowadzonych badań z zakresu chemii, który potwierdził, że zabezpieczony w J. materiał roślinny w postaci sadzonek to konopie inne niż włókniste.

Powyższe dowody w sposób jednoznaczny i nie budzący najmniejszych wątpliwości potwierdziły winę i sprawstwo oskarżonego.

Sam P. B. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i w swoich wyjaśnieniach opisał w sposób szczegółowy powzięcie decyzji o uprawie marihuany, poprzedzone spotkaniem z W. M., z którym początkowo planował wspólną inwestycję, a która nie doszła do skutku, co potwierdził tenże świadek. Z okresu współpracy z W. M. oskarżony posiadał zakupiony wówczas sprzęt niezbędny do prowadzenia uprawy, co także potwierdził tenże świadek.

P. B. przyznał, że w lokalu w J., zakupionym od byłego teścia W. S., co tenże potwierdził, przystosował jedno pomieszczenie do prowadzenia uprawy marihuany, zainstalował system wentylacyjny i oświetleniowy, zakupił nasiona i umieścił je w doniczkach. W dniu ujawnienia nielegalnego procederu P. B. uprawiał 80 sztuk sadzonek konopi innych niż włókniste, a co potwierdziła opinia z przeprowadzonych badań chemicznych zabezpieczonych sadzonek.

Nadto w pomieszczeniach w J. ujawniono przyrządy, a wskazane w pkt II dyspozycji wyroku, do posiadania których oskarżony przyznał się i potwierdził, że służyć one miały do hodowli marihuany.

Sąd w świetle powyższych dowodów nie miał wątpliwości co do winy i sprawstwa oskarżonego. Wszystkie wskazane dowody były spójne, wzajemnie się uzupełniały i przedstawiały logiczną całość i stąd też uznane zostały za wiarygodne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona czynu z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Czynność sprawcza pierwszego z zarzucanych czynów polegała na uprawianiu konopi innych niż włókniste. Nie ulega wątpliwości, że wyposażenie pomieszczenia w niezbędną wentylację i oświetlenie i uprawianie sadzonek marihuany w doniczkach w warunkach wymaganych przez te rośliny, jest bezsprzecznie prowadzeniem uprawy. Zresztą sam oskarżony przyznał, że taką uprawę prowadził i przechowywane doniczki wraz z sadzonkami nie były w pomieszczeniu w J. przypadkowo, ale stanowiły już efekt zabiegów pielęgnacyjnych podjętych przez oskarżonych.

Sama dokumentacja fotograficzna zawarta w aktach sprawy wskazywała na profesjonalne przedsięwzięcie jak choćby stworzenie odpowiedniej wentylacji.

Mając na uwadze, że przedmiotowa uprawa (64 sadzonki już wykiełkowane) mogła dostarczyć, jak wskazał biegły, 1280 g ziela konopi innych niż włókniste, przyjąć należało, że ilość tę określić należy jako znaczną w rozumieniu art. 63 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Co do drugiego z zarzucanych czynów czynność sprawcza sprowadzała się do posiadania przyrządów takich jak postać 10 transformatorów, 12 żarówek o mocy 600 Wat, jedną podwójną świetlówkę o mocy 600 Wat, 2 wentylatory, rolkę siatki z tworzywa sztucznego, 50 doniczek, plastikowy pojemnik z cieczą o pojemności 5 l z napisem R., 2 plastikowe pojemniki o pojemności 5 litrów z cieczą z napisem A. V., karton z 64 szt. doniczek, wkłady do doniczek, 2 plastikowe rurki, filtr powietrza, a które ujawniono w trakcie przeszukania pomieszczeń w J..

Charakter tychże przyrządów wskazywał jednoznacznie, że były one przeznaczone do wytwarzania środków odurzających. Na takie przeznaczenie wskazywał także sam oskarżony.

Nie ulega wątpliwości, że w procesie uprawy konopi innych niż włókniste niezbędne jest zapewnienie tymże roślinom odpowiedniej ilości światła, ciepła i wilgotności, stąd też konieczność użycia żarówek o dużej mocy, wentylatorów, filtrów powietrza. Posiadanie doniczek wskazywało natomiast jednoznacznie, że miały być przeznaczone pod zasiew nasion lub już sadzonek marihuany.

Biorąc pod uwagę, że obu czynów oskarżony dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary za czyny podobne, będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 19 grudnia 2006r., sygn. akt (...) za czyny z art. 53 ust. 2 i art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, zmienionego następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28.03.2007r., sygn. akt (...), na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29.09.2006r. do 30.07.2009r., Sąd przyjął w kwalifikacji prawnej obu czynów, iż dopuścił się ich w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kk.

Nie ulega wątpliwości, że obu zarzucanych czynów oskarżony dopuścił się umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim. Celem P. B. było uzyskanie ziela konopi z prowadzonej przez niego uprawy i wszystkie jego zachowania ukierunkowane zostały na tenże cel.

Uznając oskarżonego za winnego Sąd wymierzył mu kary:

- za czyn z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk, na podstawie art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii – 2 lata pozbawienia wolności,
- za czyn z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk, na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii – 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk Sąd połączył kary jednostkowe i wymierzył karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu wymierzone kary jednostkowe i kara łączna są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów.

Oskarżony usiłował wykazać w toku procesu, że prowadzona przez niego uprawa miała być przeznaczona wyłącznie na jego użytek jako środek uśmierzający bóle głowy. Co prawda okoliczność przeznaczania uprawianych konopi nie jest znamieniem zarzucanego oskarżonemu czynu, to jednak odnosząc się do argumentu podniesionego przez P. B. przyjąć należało go za nader wątpliwy. Co prawda istnieją pewne hipotezy o uśmierzającym ból działaniu marihuany, to jednak tenże środek odurzający nie jest legalnym i dopuszczonym do obrotu środkiem przeciwbólowym. Gdyby tak było, oskarżony mógłby zakupić taki środek i zażywać go pod kontrolą lekarza. Tymczasem ustawodawca nie wyłączył tegoż środka odurzającego z wykazu substancji zabronionych ustawą.

Oskarżony P. B. nie miał prawa uprawiać konopi indyjskich innych niż włókniste bez względu na to, jakie znaczenie dla jego samopoczucia miał uzyskany z tychże roślin środek odurzający.

Zachowanie oskarżonego było zatem bezprawne i jakiegokolwiek względy zdrowotne nie mogły doprowadzić do jego ekskulpacji.

P. B. prowadził uprawę konopi w sposób profesjonalny, z wykorzystaniem niezbędnego sprzętu i dodatkowo posiadał przyrządy, które bez wątpienia przeznaczone były do wytwarzania środków odurzających. Okoliczności te wskazywały na dalekosiężne plany oskarżonego.

Prowadzona uprawa, jak wynikało z opinii biegłego, mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi, a zatem trudno uznać, że była to niewielka inwestycja dla własnych potrzeb, jak usiłował to wykazać oskarżony.

W ocenie Sądu czyny popełnione przez oskarżonego cechowały się wysokim stopniem społecznej szkodliwości, co przyjąć należało zważywszy na rozmiar uprawy.

Zdaniem Sądu przestępstwa popełnione przez oskarżonego nie były drobnymi występami, ale świadomie podjętym procederem, który bez wątpienia rozwinąłby się gdyby nie został ujawniony.

Wskazać należy, że oskarżony był już karany za czyny podobne i odbył orzeczoną za nie karę w wymiarze 4 lat i 6 miesięcy, dopuszczając się zarzucanych mu czynów w warunkach powrotu do przestępstwa. Pomimo tak surowej kary bezwzględnej oskarżony nie zaprzestał przestępczego procederu, a jak wynika z jego wyjaśnień, jego plany powstały już w trakcie pobytu w zakładzie karnym.

Z tych też względów Sąd uznał, iż wobec oskarżonego brak jest jakichkolwiek podstaw do zastosowania dobrodziejstwa probacji, skoro jego zachowanie nie zostało zweryfikowane przez orzeczoną i odbytą już karę pozbawienia wolności.

P. B. w sposób oczywisty lekceważy wymiar sprawiedliwości i bez względu na konsekwencje podejmuje sprawcze zachowanie, uzasadniając je własnymi potrzebami zdrowotnymi.

Zachowanie oskarżonego uznać należało za zdemoralizowane, nie podlegające samoocenie i samokrytyce, pozbawione jakiegokolwiek wglądu w siebie.

Zdaniem Sądu oskarżony zasługiwał jedynie na karę bezwzględną i to nie krótkoterminową, ale odpowiednio dotkliwą.

P. B. musi uświadomić sobie w końcu, że skoro w Polsce obowiązuje zakaz uprawy konopi innych niż włókniste, to jego obowiązkiem jako obywatela jest przestrzeganie tego zakazu i każdorazowe jego złamanie, skutkować będzie orzeczeniem kary, bez względu na podstawy, jakie według oskarżonego uzasadniały taki proceder.

Oskarżony musi dostosować się do obowiązującego porządku prawnego i żadne okoliczności nie mogą zwolnić go od tego.

Zdaniem Sądu orzeczona kara łączna powodująca izolację oskarżonego od społeczeństwa na okres 2 lat będzie odpowiednio dolegliwa dla sprawcy i uświadomi mu naganność jego zachowania oraz konieczność ponoszenia konsekwencji własnych czynów bez liczenia na jakąkolwiek pobłażliwość ze strony wymiaru sprawiedliwości. Skoro P. B. już raz był karany za czyny podobne i orzeczono w stosunku do niego surową karę bezwzględną pozbawienia wolności, to nie może liczyć na to, iż późniejsze podobne zachowania będą traktowane w sposób ulgowy, mniej dotkliwy.

Oskarżony musi mieć świadomość, że celem kary jest nie tylko represja, ale także zapobieganie ponownemu popełnieniu przestępstwa, a zatem kara ma także osiągnąć cele wychowawcze. Skoro wobec oskarżonego wychowawczego celu nie osiągnęła bezwzględna kara pozbawienia wolności, to oczywistym pozostaje, że za podobne przestępstwo, choć na mniejszą skalę, Sąd musiał orzec ponownie karę bezwzględną na odpowiednio niższym poziomie. Nie sposób przecież przyjąć, że wobec oskarżonego należało by zastosować w takim przypadku względy probacji, bo byłaby to niczym nieuzasadniona pobłażliwość wobec sprawcy, który z całą pewnością miałby poczucie bezkarności.

Stąd też Sąd orzekł karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, stosując pełną absorpcję kar jednostkowych i w przekonaniu Sąd jest to kara odpowiednio dolegliwa i z całą pewnością nie może być uznana za nadmiernie surową.

Na podstawie art. 63§1 kk Sąd zaliczył na poczet kary łącznej okres zatrzymania oskarżonego.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.